

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ತಂದೆಯು ನಿಮಗೆ ಜ್ಞಾನದ ಮೂರನೆಯ ನೇತ್ರವನ್ನು ಕೊಡಲು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ಇದರಿಂದ ನೀವು ಸೃಷ್ಟಿಯ ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡು ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗುತ್ತೀರಿ.”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ಶರೀರ ಎರಡನ್ನೂ ಪವಿತ್ರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯ ಪದವಿಯ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಸಹಜ ವಿಧಿ ಏನಾಗಿದೆ?

ಉತ್ತರ: ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ದೇಹ ಸಹಿತ ಯಾವುದೆಲ್ಲಾ ಹಳೆಯ ವಸ್ತುಗಳಿವೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಿರಿ, ಅರ್ಥಾತ್ ತಂದೆಗೆ ಅರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿಬಿಡಿ. ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಲಿಹಾರಿಯಾಗಿ ತಂದೆಯನ್ನು ಟ್ರಸ್ಟಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ಶರೀರ ಎರಡೂ ಪವಿತ್ರವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತವೆ. ರಾಜ್ಯ ಪದವಿಯು ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಜನಕನೂ ಸಹ ಬಲಿಹಾರಿಯಾದನು. ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯು ಸಿಕ್ಕಿತು. ಇದು ನೀವು ಮಕ್ಕಳೂ ಸಹ ತಂದೆಯನ್ನು ವಾರಸುಧಾರನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗ 21 ಜನ್ಮಗಳ ಅಧಿಕಾರವು ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಗೀತೆ: ನಯನಹೀನನಿಗೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸು ಪ್ರಭು.....

ಓಂ ಶಾಂತಿ. ಮಕ್ಕಳು ಗೀತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದಿರಿ. ಭಕ್ತರು ಹೀಗೆ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಭಗವಂತನನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳದಿರುವ ಕಾರಣ ಮನುಷ್ಯರು ಎಷ್ಟೊಂದು ದುಃಖಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಕೇವಲ ಈ ಜನ್ಮದ ಮಾತಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಿನಿಂದ ಭಕ್ತಿಯು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತೋ ಆಗಿನಿಂದ ಪೆಟ್ಟನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೇ ಪೂಜ್ಯ ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳ ರಾಜ್ಯವಿತ್ತು, ಯಾವುದನ್ನು ಸ್ವರ್ಗ, ಸತ್ಯ ಬಿಡುವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಭಾರತವು ಅಸತ್ಯಬಿಡವಾಗಿದೆ. ಭಾರತದ ಮಹಿಮೆಯು ಅಪರಮಪಾರವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಭಾರತವು ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನ ಜನ್ಮಸ್ಥಾನವಾಗಿದೆ. ಆ ತಂದೆಯ ಮೂಲ ಹೆಸರೇ ಶಿವ ಎಂದಾಗಿದೆ. ಶಿವಜಯಂತಿಯನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ರುದ್ರ ಅಥವಾ ಸೋಮನಾಥನ ಜಯಂತಿಯೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಶಿವಜಯಂತಿ ಅಥವಾ ಶಿವರಾತ್ರಿಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಎಲ್ಲರೂ ನಯನಹೀನರು, ಬುದ್ಧಿಹೀನರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಪಂಚ ವಿಕಾರಗಳು ಪ್ರವೇಶಿತೆಯಾಗಿದೆ. ರಾವಣನು ನಯನಹೀನ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಹೀನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ದುಃಖವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಯಾವಾಗ ಭಾರತವು ಸ್ವರ್ಗವಾಗಿತ್ತು ಆಗ ದುಃಖದ ಹೆಸರೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವರ್ಗದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವವರು ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಎಲ್ಲಾ ಭಕ್ತರ ಭಗವಂತನಂತು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಒಬ್ಬರೇ ಇರಬೇಕಲ್ಲವೆ. ಎಲ್ಲರೂ ನಯನಹೀನರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅರ್ಥಾತ್ ಜ್ಞಾನದ ಚಕ್ಷು ಅರ್ಥಾತ್ ದಿವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಭಗವಾನುವಾಚ - ನಾನು ನಿಮಗೆ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತೇನೆ, ಶ್ರೀಮತ್ಪ್ರಗವದ್ಗೀತೆಯು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ಅರ್ಥಾತ್ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮತದಿಂದ ಈಗ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬುದ್ಧಿವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ದಿವ್ಯ ಚಕ್ಷು ಅರ್ಥಾತ್ ಜ್ಞಾನದ ಮೂರನೆಯ ನೇತ್ರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನದ ಮೂರನೆಯ ನೇತ್ರವು ನೀವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ, ಅದರಿಂದ ನೀವು ತಂದೆ ಮತ್ತು ತಂದೆಯ ರಚನೆಯ ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದೇಹದ ಅಹಂಕಾರ ಹಾಗೂ ಪಂಚ ವಿಕಾರಗಳು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಘೋರ ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ತಾವು ಮಕ್ಕಳ ಬಳಿ ಪ್ರಕಾಶತೆಯಿದೆ. ನೀವಾತ್ಮರು ಇಡೀ ವಿಶ್ವದ ಇತಿಹಾಸ-ಭೂಗೋಳವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಮೊದಲು ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿದ್ದಿರಿ, ಜ್ಞಾನಾಂಜನವನ್ನು ಸದ್ಗುರುವು ಕೊಟ್ಟರು, ಅಜ್ಞಾನ ಅಂಧಕಾರ ವಿನಾಶವಾಯಿತು... ಯಾರು ಪೂಜ್ಯರಾಗಿದ್ದರೋ ಅವರೇ ಪೂಜಾರಿಗಳಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪೂಜ್ಯರು ಪ್ರಕಾಶತೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ, ಪೂಜಾರಿಗಳು ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ತಾವೇ ಪೂಜ್ಯ, ತಾವೇ ಪೂಜಾರಿ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರಂತೂ ಪರಮ ಪೂಜ್ಯನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಎಲ್ಲರನ್ನು ಪೂಜ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಪರಮ ಪೂಜ್ಯ, ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಿರಾಕಾರ ತಂದೆಯನ್ನೇ ಪರಮಾತ್ಮನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರೂ ಸಹ ಆತ್ಮನೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಪರಮ-ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮನ ರೂಪವು ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ. ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ನಾವಾತ್ಮರಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಪರಮಾತ್ಮ ಸದಾ ಪರಮಧಾಮದಲ್ಲಿರುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ‘ ಸುಪ್ರೀಂ ಸೋಲ್ ’ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಆತ್ಮಗಳು ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮ ಬಹಳ ಕಾಲ ಅಗಲಿದ್ದರು ಎಂದು ಗಾಯನ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ ಬಹಳಕಾಲ ಅಗಲಿದ್ದರು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲ ನಂಬರಿನ ಅಜ್ಞಾನವೆಂದರೆ ಆತ್ಮನೇ ಪರಮಾತ್ಮ, ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಆತ್ಮವೆಂದು ಹೇಳುವುದಾಗಿದೆ.

ಆತ್ಮವಂತು ಜನನ-ಮರಣದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಪರಮಾತ್ಮನು ಪುನರ್ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆಯೇ! ತಂದೆಯು ಕುಳಿತು ತಿಳಿಸಿ

ಕೊಡುತ್ತಾರೆ - ನೀವು ಭಾರತವಾಸಿಗಳು ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿ, ಪೂಜ್ಯರಾಗಿದ್ದೀರಿ, ಇದೆಲ್ಲವೂ ಈಶ್ವರೀಯ ಪರಿವಾರವಾಯಿತಲ್ಲವೇ. ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ - ನೀವು ಮಾತಾಪಿತ ಎಂದು ಯಾರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ? ಹೇಳುವವರು ಯಾರು? ನೀವು ಮಾತಾಪಿತ... ನಿಮ್ಮ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಸ್ವರ್ಗದ ಅಪಾರ ಸುಖವು ನಮಗೆ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು ಎಂದು ಆತ್ಮವೇ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ತಾವು ಮಾತಾಪಿತ ಬಂದು ಸ್ವರ್ಗದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಅಂದಾಗ ನಾವು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಾಗುತ್ತೇವೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ಸಂಗಮದಲ್ಲಿಯೇ ಬಂದು ಹೊಸ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೋಸ್ಕರ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ನನ್ನನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ನನ್ನ ನೆನಪಾರ್ಥವಾಗಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಶಿವ ಜಯಂತಿಯನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ. ಶಿವರಾತ್ರಿಯೆಂದು ಗಾಯನವಿದೆ ಅಂದಾಗ ಯಾವ ರಾತ್ರಿ? ಇದು ಬ್ರಹ್ಮನ ಬೇಹದ್ದಿನ ರಾತ್ರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಬಂದು ರಾತ್ರಿಯಿಂದ ಹಗಲು ಅರ್ಧಾತ್ ನರಕದಿಂದ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಶಿವರಾತ್ರಿಯ ಅರ್ಥವೂ ಸಹ ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಭಗವಂತನು ನಿರಾಕಾರನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮನುಷ್ಯರಿಗಂತೂ ಪ್ರತೀ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೂ ಶರೀರದ ಹೆಸರು ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನನ್ನ ಶಾರೀರಿಕವಾದ ಹೆಸರೇ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಹೆಸರು ಶಿವ ಎಂದಾಗಿದೆ. ನಾನು ಕೇವಲ ವೃದ್ಧ, ವಾನಪ್ರಸ್ಥ ಶರೀರದ ಆಧಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇವರು (ಬ್ರಹ್ಮ) ಪೂಜ್ಯನಾಗಿದ್ದರು, ಈಗ ಪೂಜಾರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಶಿವತಂದೆಯು ಬಂದು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಅವರ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೇವೆಂದರೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ನಾವು ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾಲೀಕರಾಗಬೇಕಲ್ಲವೇ. ಶಿವತಂದೆಯು ಶ್ರೇಷ್ಠಾತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ಶಂಕರನ ಪಾತ್ರವು ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮದೇ ಆಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪಾತ್ರಧಾರಿಯ ಪಾತ್ರವು ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸುಖದ ಪಾತ್ರವು ನೊಂದಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ತಂದೆಯು ಕಲ್ಪ-ಕಲ್ಪವೂ ಬಂದು ಭಾರತವಾಸಿಗಳನ್ನು ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಅವರನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರಾದರೂ ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಾಗ ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಗಳಾದರು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅರೇ! ಈಗಂತೂ ನರಕವಿದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಪುನರ್ಜನ್ಮವನ್ನೂ ಸಹ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ನರಕದಲ್ಲಿಯೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವರಲ್ಲವೇ. ಅಂದಾಗ ಪುನಃ ನೀವು ಅವರಿಗೆ ನರಕದ ಭೋಜನವನ್ನು ಏಕೆ ತಿನ್ನಿಸುತ್ತೀರಿ! ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿಯೂ ಅಪಾರ ವೈಭವವಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತೆ ಅವರ ಆತ್ಮವನ್ನು ಕರೆಸಿ ನರಕದ ಭೋಜನವನ್ನೇಕೆ ತಿನ್ನಿಸುವುದು! ಪತಿತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೇ ತಿನ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ! ಅಶುದ್ಧ ಆಹಾರವನ್ನು ತಿನ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಿರುವುದಿಲ್ಲ ಅಂದಮೇಲೆ ನೋಡಿ! ಭಾರತದ ಸ್ಥಿತಿಯು ಏನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ! ಭಗವಾನುವಾಚ - ಈಗ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಜ್ಞಾನದ ಮೂರನೆಯ ನೇತ್ರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ಇದರಿಂದ ನೀವು ರಾಜರಿಗೂ ರಾಜರಾಗುತ್ತೀರಿ. ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳು 84 ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪೂಜ್ಯರಿಂದ ಪೂಜಾರಿಗಳಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ - ನಾವು ಶಿವತಂದೆಯ ವಾರಸುಧಾರರಾಗಿದ್ದೇವು. ಶಿವತಂದೆಯು ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇ ಭಗವಂತನೇ ದಯೆ ತೋರಿಸಿ ಎಂದು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸಾಧು-ಸಂತರೂ ಸಹ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ದುಃಖವಿರುವ ಕಾರಣ ನಿರ್ವಾಣಧಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಆತ್ಮವು ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಲೀನವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ತಪ್ಪಾಗಿದೆ. ಈಗ ತಾವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ - ನಾವಾತ್ಮರು ಪರಮಧಾಮದ ನಿವಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ, ನಾವೇ ದೇವಿ-ದೇವತಾಕುಲದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೇವೆ. ನಂತರ 84 ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ನಾವೇ ದೈವೀಕುಲ, ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಕುಲದಿಂದ ವೈಶ್ಯ, ಶೂದ್ರಕುಲದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೇವೆ. ಶಿವತಂದೆಯು ಜನನ-ಮರಣದಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಬಂದು ಕೇವಲ ಭಾರತವನ್ನು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಗಾಯನವೂ ಇದೆ - ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯವಂಶಿ, ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರ ರಾಜಧಾನಿಯಿತ್ತು. ಹೇಗೆ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಮನೆತನದಲ್ಲಿ ಎಡ್ಜರ್ಡ್ ದಿ ಫಸ್ಟ್, ಎಡ್ಜರ್ಡ್ ದಿ ಸೆಕೆಂಡ್, ತರ್ಡ್ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣ ದಿ ಫಸ್ಟ್, ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣ ದಿ ಸೆಕೆಂಡ್, ತರ್ಡ್... ಹೀಗೆ ವಂಶಾವಳಿಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಈಗ ನೀವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಮೂರನೆಯ ನೇತ್ರವು ತೆರೆದಿದೆ. ತಂದೆಯು ಕುಳಿತು ಆತ್ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಹೀಗೆ 84ರ ಚಕ್ರವನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ವರ್ಣಗಳ ಒಂದು ಚಿತ್ರವನ್ನೂ ಸಹ ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ದೇವತಾ, ಕ್ಷತ್ರಿಯ, ವೈಶ್ಯ, ಶೂದ್ರರನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ - ನಾವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಶಿಖೆಗೆ ಸಮಾನರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರೀಯ ಸಂತಾನರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ರಾಜಯೋಗ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನದಿಂದ ನಮಗೆ ಅಪಾರ ಸುಖವು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಸೂರ್ಯವಂಶಿ ರಾಜ-ರಾಣಿಯ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ, ಕೆಲವರು ಚಂದ್ರವಂಶದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇಡೀ ರಾಜಧಾನಿಯು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಪುರುಷಾರ್ಥದಿಂದ ಅಂತಹ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಈಗ ಓದುತ್ತಾ-ಓದುತ್ತಾ ಶರೀರ ಬಿಟ್ಟರೆ ಯಾವ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದೆಂದು ಯಾರಾದರೂ ಕೇಳಿದರೆ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯೋಗದಿಂದಲೇ ಆಯಸ್ಸು ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ, ವಿಕರ್ಮಗಳು ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಪತಿತರಿಂದ ಪಾವನರಾಗಲು ಮತ್ತಾವುದೇ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲ. ಪತಿತ-ಪಾವನ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಿಂದಲೇ ಭಗವಂತನು ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಭಗವಂತನೆಂದರೆ ಯಾರು ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೇ ಬರುತ್ತೇನೆ, ಇದು ನನ್ನ ಜನ್ಮಸ್ಥಾನವಾಗಿದೆ, ಸೋಮನಾಥನ ಮಂದಿರವೂ ಸಹ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸುಂದರವಾಗಿತ್ತು! ಇದನ್ನು ತಂದೆಯೇ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ಇದರ ನಂತರ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ರಚಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ನೆನಪಾರ್ಥಗಳಾಗುವುದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ ಪೂಜಾರಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ, ಆಗ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ಸೋಮನಾಥನ ಮಂದಿರವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಭಾರತವಂತು ಸತ್ಯಯುಗ, ತ್ರೇತಾದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಶ್ರೀಮಂತ ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಧನವಿತ್ತು. ಭಾರತವು ವಜ್ರ ಸಮಾನವಾಗಿತ್ತು, ಈಗಂತೂ ಕವಡೆಯ ಸಮಾನ ಮತ್ತು ಕಂಗಾಲಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ತಂದೆಯು ಬಂದು

ಮತ್ತೆ ಭಾರತವನ್ನು ವಜ್ರ ಸಮಾನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಇಡೀ ವೃಕ್ಷವು ಜಡಜಡೀಭೂತ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಾವು ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರನ್ನು ದರ್ಶನ ಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯರಾಗಿದ್ದೇವೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ನಾರದನ ಕಥೆಯಿದೆಯಲ್ಲವೆ. ಪತಿತ ಆತ್ಮವು ಪವಿತ್ರ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಅಥವಾ ನಾರಾಯಣನನ್ನು ವರಿಸಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ವಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ನಂತರ ಪಾಸ್ಪೋರ್ಟ್ ಕ್ಯಾನ್ಸಲ್ ಆಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ನಾವು ಮಮ್ಮಾ-ಬಾಬಾರವರ ಸಿಂಹಾಸನಾಧಿಕಾರಿಯಾಗುವ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಯೇ ಎಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದು ಪತಿತ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿದೆ, ಪವಿತ್ರತೆಯೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈಗಂತು ಆರೋಗ್ಯ, ಐಶ್ವರ್ಯ, ಸಂತೋಷ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಇದು ಮೃಗತ್ವಷ್ಟೇ ಸಮಾನ ರಾಜ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಮೇಲೂ ದುರ್ಯೋಧನನ ಕಥೆಯು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿದೆ. ವಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ದುರ್ಯೋಧನನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸು ಎಂದು ದ್ರೌಪದಿಯು ಕರೆದಳಲ್ಲವೆ. ಇವರು ದ್ರೌಪದಿಯರಾಗಿದ್ದಾರಲ್ಲವೆ. ತಂದೆಯು ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ಬುದ್ಧಿಯೋಗವು ಪೂರ್ಣ ಜೋಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾಗ ಧಾರಣೆಯೂ ಆಗುತ್ತದೆ, ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಓದಲಾಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಗೃಹಸ್ಥ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ಕಮಲಪುಷ್ಪ ಸಮಾನರಾಗಿರಬೇಕು. ಎರಡೂ ಕಡೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಾಯುವುದಂತೂ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಸಾಯಬೇಕಾಗಿದೆ, ಶರೀರ ಬಿಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬರುವವರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ನಾನು ಕಾಲರ ಕಾಲನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವವನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಖುಷಿಯಾಗಬೇಕಲ್ಲವೆ. ಯಾರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದುತ್ತಾರೆ ಅವರೇ ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾಲೀಕರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಓದುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಪ್ರಜಾ ಪದವಿ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ನೀವಿಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ವಿದ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಂಧಶ್ರದ್ಧೆಯ ಮಾತಿಲ್ಲ. ಈ ವಿದ್ಯೆಯು ರಾಜ್ಯ ಪದವಿಗೋಸ್ಕರವಿದೆ. ಹೇಗೆ ಆ ವಿದ್ಯೆಗೆ ಗುರಿ -ಉದ್ದೇಶವಿರುತ್ತದೆ, ಬ್ಯಾರಿಸ್ಟರ್ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬುದ್ಧಿಯೋಗವನ್ನು ಓದಿಸುವಂತಹ ಶಿಕ್ಷಕರೊಂದಿಗೆ ಜೋಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಭಗವಂತನು ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಯೋಗವನ್ನಿಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ಅತಿ ದೂರ ಪರಮಧಾಮದಿಂದ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಪರಮಧಾಮವು ತುಂಬಾ ದೂರವಿದೆ, ಸೂಕ್ಷ್ಮವತನಕ್ಕಿಂತಲೂ ದೂರವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಬರುವುದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್ ಹಿಡಿಸುತ್ತದೆ. ನನಗಿಂತ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಮತ್ತಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಜನಕನ ಉದಾಹರಣೆಯಿದೆಯಲ್ಲವೆ. ಈಗಂತೂ ನರಕ, ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿದೆ. ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಪ್ರಪಂಚವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ನರಕದ ವಿನಾಶ ಮಾಡಿಸಿ ಸ್ವರ್ಗದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರನ್ನು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಏನು ಸಿಗುತ್ತದೆ? ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಬಂದು ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾಲೀಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಉಳಿದೆಲ್ಲಾ ಆತ್ಮಗಳು ಶಾಂತಿಧಾಮಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆತ್ಮವು ಅಮರವಾಗಿದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರವೂ ಸಹ ಅಮರವಾದದ್ದೇ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಆತ್ಮಗಳು ಚಿಕ್ಕದು, ದೊಡ್ಡದು ಇರಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ! ಆತ್ಮವು ನಕ್ಷತ್ರವಾಗಿದೆ. ಚಿಕ್ಕದು, ದೊಡ್ಡದಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈಗ ನೀವು ಈಶ್ವರೀಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿದ್ದೀರಿ, ತಂದೆಯು ಜ್ಞಾನದ ಸಾಗರ, ಆನಂದದ ಸಾಗರನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನಿಮಗೆ ಓದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ - ಈ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ನಾವೇ ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳಾಗುತ್ತೇವೆ. ನೀವು ಭಾರತದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಮೊದ ಮೊದಲು ನೀವು ತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬೇರೆ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಂತೂ ಗುರುವಿನ ಬಳಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಗುರುವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಂತೂ ಇವರು ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೊದಲು ತಂದೆಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೇ, ನಿಮ್ಮದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಿ, ನಿಮ್ಮ ಹಳೆಯದೆಲ್ಲವೂ ನನ್ನದು, ನನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವೂ ನಿಮ್ಮದು. ದೇಹ ಸಹಿತವಾಗಿ ಯಾವುದೆಲ್ಲಾ ಇದೆ ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನನಗೆ ಕೊಡಿ, ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ಶರೀರ ಎರಡನ್ನೂ ಪವಿತ್ರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಪದವಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ಇರುವುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಲಿಹಾರಿ ಮಾಡಿ, ನನ್ನನ್ನು ಟ್ರಸ್ಟಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯಿರಿ. ಜನಕನು ರಾಜ್ಯ ಭಾಗ್ಯ ಸಹಿತ ಬಲಿಹಾರಿ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಬಾಬಾ ಇದೆಲ್ಲವೂ ನಿಮ್ಮದು, ನನ್ನನ್ನು ವಾರಸುಧಾರನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ತಾವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ನಾನು 21 ಜನ್ಮಗಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಾರಸುಧಾರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಕೇವಲ ನನ್ನ ಮತದಂತೆ ನಡೆಯಿರಿ. ಭಲೆ ವ್ಯಾಪಾರ-ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ, ಕೇವಲ ನನ್ನ ಮತದಂತೆ ನಡೆಯಿರಿ. ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಾಯೆಯ ಗಳಿಗೆ-ಗಳಿಗೆಯೂ ಹಿಂದೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಯಾವುದೇ ವಿಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು. ಹೆಚ್ಚಿ-ಹೆಚ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆದಿದ್ದೇ ಆದರೆ ನೀವು ಶ್ರೇಷ್ಠರಾಗುವಿರಿ. ತಂದೆಯಂತೂ ದಾತನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಕೇವಲ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಟ್ರಸ್ಟಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ತಾವು ಈ ಮಕ್ಕಳು, ಹಣ ಮುಂತಾದುವುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಭಗವಂತನೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಭಗವಂತನೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೇ, ನಿಮ್ಮದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನನಗೆ ಕೊಡಿ, ನಾನು ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯುವುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ನಾನು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇದು ರಾಜಯೋಗವಾಗಿದೆ. ಈ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರೂ ಸಹ ಈ ರಾಜಯೋಗದಿಂದ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರು ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಬಿರ್ಲಾರವರು ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಈ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರು ಇಷ್ಟೊಂದು ಧನವಂತರು ಹೇಗಾದರೆಂದು ಅವರು ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಈಗ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಇಲ್ಲಿಯ ಬಡವರು ಅಲ್ಲಿ ಸಾಹುಕಾರರಾಗುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಸಾಹುಕಾರರದೆಲ್ಲವೂ ಮಣ್ಣು ಪಾಲಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಿ ಮರಳಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವಂತಹ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರತಿ ಮಾತಾಪಿತ ಬಾಪ್ಪಾದಾರವರ ನೆನಪು-ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೆ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:

1. ಮಾತಾಪಿತರ ಸಿಂಹಾಸನಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಲು ಪವಿತ್ರತೆಯ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎರಡೂ ಕಡೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸುತ್ತಾ ವಿದ್ಯೆಯ ಮೇಲೆ ಪೂರ್ಣ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

2. ಯಾವುದೇ ವಿಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು. ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ನಿಮಿತ್ತರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವರದಾನ: ಮುಖಗಳ ಮೂಲಕ ಸಂಪನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯ ಹೊಳಪು ಮತ್ತು ಕಾಂತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುವಂತಹ ಸರ್ವ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಸ್ವರೂಪ ಭವ.

ಸಂಗಮಯುಗದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಜೀವನದ ವಿಶೇಷತೆಯಾಗಿದೆ - ಸದಾ ಸುಖ-ಶಾಂತಿಯ, ಖುಶಿಯ, ಜ್ಞಾನದ, ಆನಂದದ ಉಯ್ಯಾಲೆಯಲ್ಲಿ ತೂಗಾಡುವುದು. ಸರ್ವ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಳಿಂದ ಸಂಪನ್ನ ಸ್ವರೂಪದ ಅವಿನಾಶಿ ನಶೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾಗಿರುವುದು. ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೇ ಪ್ರಾಪ್ತಿ. ಆ ಸಂಪನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯ ಹೊಳಪು ಮತ್ತು ಕಾಂತಿ ಕಂಡು ಬರಲಿ. ಹೇಗೆ ಸ್ಥೂಲ ಧನದಿಂದ ಸಂಪನ್ನ ರಾಜರ ಮುಖದ ಮೇಲೆಯೂ ಸಹಾ ಹೊಳಪು ಇತ್ತು, ಇಲ್ಲಂತೂ ಅವಿನಾಶಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಳ ಆತ್ಮೀಯ ಹೊಳಪು ಮತ್ತು ಕಾಂತಿ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರಲಿ.

ಸೋಗನ್: ಅದೃಷ್ಟಶಾಲಿಗಳು ಯಾರೆಂದರೆ ಯಾರು ಸದಾ ಖುಶಿಯಾಗಿರುತ್ತಾ ಖುಶಿಯ ಖಜಾನೆ ಹಂಚುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ.